

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre 4 korona
Fél évre 2 korona
Negyed évre 1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

A magyar kereskedelem.

Hazánk küzdelmes jelenéből a magyar kereskedelem fokozottan kiveszi a részét. Ellentétes gazdasági irányzatok, széthúzó politikai törekvések választották ütközőpontjaikul ma a kereskedelmet és illetőleg a kereskedelmi osztályt, amelynek pedig a szorosán vett maga baja is éppen elegendő volna.

A tisztességtelen verseny dulja és aknázza alá a belső életét, mely bajnak sikertelenül szegzi ellen azt a pár fogyatékos törvényes intézkedést, melyet az 1884: XVII. és 1900: XXV. tc. s még néhány egyéb törvényben elvéve található szakasz biztosít.

A kereskedői kar szellemi színvonalra emelésének kérdése is bizonyos képesítési törvény bizonytalan orvosszerének óhajlásában merül ki, míg a gyakorlatban jórészt ma se megy más kereskedőnek, mint az, aki egyéb pályán boldogulást nem talál. Kereskedelmi iskoláink szépen kiépülő szervezetei pedig, mintha csak más céljuk nem lenne, tömegesen ontják — egyelőre legalább — a banktisztviselők ezreit.

Ez a két főbaja kereskedelmünknek belső szervei baj. Törvényhozási és tár-

sadalmi segédkezés mellett az egészséges fejlődés által indulna gyógyulásnak.

Sajnosan kell azonban tapasztalnunk, hogy külső körülmények, kívülről jövő okok is súlyosbítólag hatnak a kereskedelemre s állam és társadalom nem nagyon sietnek ez okok és hatásuk ellensúlyozására.

Jelszavak után és alapján a fogyasztási szövetkezeteknek szinte erőltetése, államnak és társadalomnak hallgatólagos — olykor nyílt — tetszésével és pártfogásával találkozunk, dacára néhány súlyos kudarcnak, melylyel a tulságos lelkesedés és optimizmus már szörnyű boszut állott hírükön és hiteükön egyaránt.

Olyféle benyomást meritünk művelt társadalmunk gondolatvilágából, hogy az az előítélet, mely a kereskedő keresetét valami nem egészen delikát jövedelemnek véli, még ma sincs szűnőfélben. Pedig éppen a kereskedői közvélemény sürgette már évek óta a tisztességtelen verseny szabályozását, melynek egyes riktó, sőt gyakori eseteire vezetjük vissza a kereskedői jövedelemre általánosított kedvezőtlen következtetéseket.

Ez a kedvezőtlen megítélés már-már a hivatalos felfogásba is beszi-

vódik, aminek látható megnyilatkozásai a hatósági részről tapasztalható azon törekvések, hogy a kereskedők mellőzésével és a kereskedelmi érdekek lehető figyelmen kívül hagyásával nyers-termelő és nagyfogyasztó közvetlen kapcsolatba hozassanak, még akkor is, ha a termelő feltételei valamivel kedvezőtlenebbek.

Már az adózás elbírálásánál is súlyosabb elbírálás alá esik a kereskedő, ami abban fejeződik ki, hogy míg akármilyen kis szatócs harmadosztályu kereseti adója könnyedén állapítatik meg száznál több, sőt több száz koronában, addig igen jövedelmező helyzetben levő honorátorok harmadosztályu kereseti adója 30—80 korona közt variál.

E részben tudatos, részben öntudatlan kereskedelem-ellenes irányzatok tetőpontjukat a fogyasztási szövetkezetekben érik el. Jóhiszemű és lelkes, de sok esetben hozzá nem értő emberek, pap, tanító, jegyző, hivatalos felsőbbbségi tekintéllyel ténykedők, nemesebb ügyszökhöz méltóan buzgólkodnak, hogy sokszor szövetségestül és taglétszámostul együtt egy-egy kapzsi lélek önző törekvéseinek hálójába esvén, erkölcsi és anyagi bukást érjenek, de a legjobb esetben se tudják a fogyasztó

TÁRCA.

AZ ARCKÉP.

A tuskés arcu ember sötét szeme mintha szétfolyt könnyceppben fénylenék, összeteszi csontos ujjait s úgy könyörög az őrártának: — A jó Isten áldja meg magukat, bocsásanak utamon, reggel tovább megyek. Nem itt van az én megpihenőm.

Durva hang rivall rá:

— Hát hol?

Csakugyan köny az, melytől a csavargó szeme fényes, mert amint odanyúl, nedves lesz az ujjá.

— Hogy hol? — Maga elé bámul, végig simítja homlokát s ismétli azt a nagy kérdést: — Hogy hol?

Mit tudja ő azt, hol pihenhet meg? Hogy észre ne vegyék az emberek rajta, hogy erre a kérdésre neki csak egy válasza lehet: Sehol! Hogy észre nem veszik, miként az ő élete egy örült bolygás, egy kínos tévelygés ezekben a rongyokban, éhes hassal. Végig néz magán: hát ez a sok piszok, rongy, tuskés arc, aztán a foszlányokon kinéző lábszár-csont s ott lent a cipő nyílásnál fagyoskodó lábujjak nem tudnak semit beszélni? Ő válaszoljon lépten nyomón, ahol gazembernek nézik s elállják útját, ő válaszoljon helyettük? Ő mondja meg most is, hogy hol lesz a megpihenés?

Azt szeretné mondani:

— Barmok, nézzetek rám, nem látjátok, hogy éhes vagyok, hogy fádom az őszi szélben, hogy én aféle szerencsétlen vagyok, akinek soha se lesz pihenése?

Persze hogy nem mondhatja ezt, mert attól is fél, hogy végigvágna a szellős rongyokon . . . Hanem mégis válaszolni kell, mert újra hangzik a durva kérdés:

— Hát hol?

A csavargó végig húzza talpatlan cipőjét a harmatos földön s félig tréfálkozva, de mennyire igazán értve és érezve válaszol:

— Majd, majd itt, itt . . .

No nézd, milyen vicces a szerencsétlen! Hogy megnevetnek rajta? Elérte célját: engesztelő hangulatba ejtete az öröket. Talán most megszabadul.

— Hát odalent? — Nevet a szemébe az egyik.

— Az még messze van! — Tüszszög a másik.

— Addig még a bíró urnak is tudni kell: mit végezett kend életében idefönt?

Az egész uton nevettek ezen. A csavargó ment elől s komoran gondolkozóba esett azon, hogy mit is mondott ez a barom itt a háta mögött? Hogy mit végezett ő idefent? . . . Hohó, erre a kérdésre nem kaptok választ!

A bíró közelebb inti.

— Mi a neve?

— Lajkó!

Egykedvűen, hidegen, bamba arcot vágva mondja a nevet a csavargó.

— Hát a vezetékneve?

— Az nincs!

A sárga arcbőr alá hirtelen vér szaladt. — Nem tud maga jól hazudni! Hiszen egészen belepirosodott.

Nevetni igyekszik a csavargó s olyan szárnalmas vonásokba huzódik össze az arca.

Tessék elhinni, ugy van: nem tudom én minek hívják az apámat. Csak úgy egyszerre élve találtam magamat.

— Csak úgy egyszerre élve találta magát? Mosolyog a bíró s megerősödik a gyanuja, hogy ez a csavargó valami úr-féle, egy sötét tragédiának bolygó alakja.

— Hát, hogy érti azt, hogy egyszerre élve találta magát?

Azok a bizonyos derűs vonások újra odatolakodnak a tuskés arcra:

— Uram, ez egyszerű. Mikor eszmélni kezdtem: nem találtam magam mellett senkit, semmit csak az utca két sor házát. Ennyi az egész.

Elhallgat, az alsó ajkát behuzza a foga alá s így fogja bent kitörni akaró nehéz sőhaját. Egy nagyot nyel, mint aki közel áll a siráshoz, de nem akar sirni, aztán folytatja:

— S Lajkó lett a nevem, Lajkó maradtam, bejártam a hegyeket fönt, voltam mindenfelé. Az emberek adnak enni . . .

A bíró rövid szünet után:

— Még egy kérdés! S hol van az az utca, amelynek házsorai közt egyedül találta magát?

Akadozó, áruló zavar vesz erőt a csavar-

igényeit oly jól kielégíteni, mint a hivatásos kereskedelem. Áruik rendszerint nem olcsóbbak, nem jobbak, mint a kereskedői s a sok kedvezmény, szubvenció, hitel stb. dacára is egyetlen eredményük biztos csak: hogy a nagy adót viselő, kedvezmény és támogatás nélkül működő hivatásos kereskedőt tönkreteszik.

Különösen a szövetkezetek italmérségi joggal és dohányelárusítási engedéllyel való felruházása hívja ki a jogos kritikát, mert ez a legfőbb akadály annak, hogy működésük csak a tagokra való korlátozása keresztülvihető legyen. Pedig anélkül a fogyasztási szövetkezet nem egyéb, mint privilégiumokkal bőven ellátott kereskedő, a kereskedőnek összes jogaival, annak terhei és kötelezettségei nélkül.

És mialatt a fogyasztási szövetkezetekkel egy, a kereskedelemtől idegen, neki ellenséges réteget tolnak a hazai detail-kereskedelem fölé, azalatt előszeretettel állítjuk föl igénypontjainkat a kereskedővel szemben.

A kereskedő kutassa ki a magyar portékát, ne tartson idegent, még ha olcsóbb is, animálja rögtöni és jó fizetéssel a zsenge magyar ipart.

A kereskedő legyen érzékeny s akadályozza meg, hogy idegen gyártmány magyar köntösben, magyar jelzéssel belopózhassék a magyar piacra, megtévesztvén a hazafias fogyasztót. Igaz, hogy kell, hogy valamely öntudatos közgazdasági test kereskedővilágának törekvései legyenek, és merjük állítani, hogy kereskedelmünk törekvései általában ezek. Ha azonban ezek a törekvések nem vezetnek nagyobb eredményekre, annak oka nem a kereskedőben, hanem másban, talán éppen az imént elmondott körülményekben rejlik.

A magyar ipar háttérbe szorítása.

Nagyon tanulságos dolgokat olvasunk az Országos Iparegyesület választmányának legutóbbi üléséről. Ezen az ülésen szóba került az a gravamen, hogy a hadseregnek való szállításoknál a magyar iparosok, nemcsak a kisiparosok, hanem a gyárosok is háttérbe szorulnak, dacára annak, hogy a delegációkban a közös hadügyminiszter ur s a többi generális urak már sokszor szentül megfogadták, hogy a magyar ipart a hadi szállításoknál a paritás alapján fogják részesíteni.

Ez azonban már évtizedek óta csak értéktelen ígéret, a tény az, hogy a magyar iparral a közös hadügyminisztérium most is éppen olyan mostohán bánik, mint a nyolcvanas, vagy kilencvenes években, amikor pedig kevesebb volt a kvóta.

Történt, hogy az iparegyesületnél a hadügyminisztériumnak Magyarországgal szemben tanúsított kedvezőtlen részrehajlását följelentették. Az Országos Iparegyesület ennek alapján megindította a vizsgálatot és kinyomozta a következőket:

Egy olyan iparcikkre, melyet kitünően állítanak elő Magyarországon is, pályázatot hirdetett a hadügyi kormány. Magyar iparosok pályáztak, de az illető hadtest parancsnokság pályázataikat azzal utasította vissza, hogy nincs az ajánlat kellően felszerelve, amennyiben az nem a szükségelt minták szerint van részletezve.

A magyar iparosok erre ahhoz a katonai hatóságokhoz fordultak, amely a minták felett rendelkezik. Innen pedig az a választ kapták, hogy a minták csak a hadügyminisztérium engedélye alapján szerezhetők be. — Minderről természetesen szó sem volt a Magyarországon közzétett pályázati hirdetésekben és a magyar iparosok megunván a türelemfogyasztó huza vonát, nem is pályáztak többé.

Mindennél hibebben jellemzi azt a mérhetetlen rosszakaratot és kajánságot, amelylyel

osztrák részről a magyar ipar érdekeivel szemben viseltetnek. Hazug ígérettel álaltatják el a magyar közvéleményt, maga a fő-fő osztrák excellenciás nem áttal a delegációba való kimutatásokkal és ígérettel előhozakodni, és amikor a magyar állampolgár e kimutatásokra és ígéretre építve, részt akar venni valamely pályázatban, akkor a legközségesebb sikanériákkal bánnak el vele s kedvét szegik, hogy ne pályázzon.

Érthető az osztrák iparosoknak és gyárosoknak mérhetetlen felháborodása, amikor az önálló vámterületről van szó. Ezek az urak, akikben Ausztria egész gazdasága nyugszik, készítményeik 50 százalékát helyezik el Magyarországon, egész hasznukat a magyar piac adja meg és gyilkolni lennének képesek akkor, amikor arról lenne szó, hogy ezt a piacot elveszítsék. De nekik nem elég, hogy az önálló vámterület ellen mozgositják minden erejüket, ők a közös vámterületben is egyesült erővel küzdenek a magyar ipar elnyomása és mellőztetése mellett.

Kár, hogy a magyar iparos és kereskedő világban nincsen meg az az egyetértő öntudatosság, amely az osztrákoknál meg van. Ha az egész magyar iparos és kereskedővilág, amely dacára az osztrák ármánykodásnak, már jelentékeny tényező, összefogna és mint egy ember harcolna jogainak és érdekeinek megvédéseért az osztrák iparral szemben, akkor lehetetlen ha ez a küzdelem meddő maradna, mert a magyar iparosok és kereskedők ebben a küzdelemben maguk mellett találják az egész közvéleményt. Ha tovább tűrjük az osztrák iparosok elhatalmasodását fölötünk, az osztrák elfogultságot velünk szemben; akkor soha zöldágra vergődni nem fogunk!

Ujdonságok.

-- Közgyűlés. Tíz községi képviselő rendkívüli közgyűlést hivatott össze e hó 22-dikére. Egyedüli tárgya volt azon indítványa Korom Gáspár és Keresztes Ferenc

gón. Hogy erre a kérdésre el nem készült még? Hamarjában mond egy falut.

— Galambháza . . .

A bíró hirtelen föláll helyéről, komoly ráncokba vonja szemöldökeit s int a csavargónak:

— Álljon félre!

Miért remegett úgy meg hirtelen a hitvány alak? Megijedt, a szigortól megijedt, látszik minden mozdulatán, fürkésző, mohón leselkedő szemén.

A bíró ezután az irnokhoz fordul:

— Irja!

Az irnok lehajlik a papirosra s hangzik a csöndben a ludtoll percegése a diktáló hang után:

„Galambháza előljáróságának. Lajkó nevű csavargót tartóztattam le. Semmiféle igazolása nincs, minden szava hazugság!”

A csavargó megtántorodik.

A bíró rátekint s várja, hogy tán szól, de néma marad.

— Tovább!

Az irnok ráhajlik a papirosra.

„Rejtélyes magaviselete gyanus, hátha gonosztevő . . .”

A csavargó előlép s hévvel közbe kiált:

— Soh'se loptam, soh'se öltem!

A bíró nem hederít rá, hanem folytatja a diktálást:

„Odavalónak mondja magát. Személyleírása: magas termet, fekete szem, fekete haj, erősen beretvált tuskés arc, rendes száj, ép fogak, 35—40 éves. Fölvilágosítást kérek . .

A sürgönyt elviszik s a bíró meghagyja a káplárnak, hogy a gyanust a cellában ki kell motozni, minden rongyát meg kell nézni.

Mint akit megcsipnek, úgy sziszszent föl a csavargó. Ez a bíró mindenhova belát? Mintha mindent tudna! A balkezével odakap a felöltője oldalához s valamit megmarkol a rongyok között.

S ezt is észreveszi ez az ezerszemű bíró: — Mi az? Mi az? Mit dugdosott? Nézzék csak meg.

A rendőr leszakítja a csavargó kezét a megmarkolt rongyokról. Lesujtva dülöngél a szegény ember a feszület elé, ott megkapaszkodik, lehajlja a fejét a feszület mellé, egy két nehéz sóhaj s engedi a rendőrt benyulni a rongyai alá . . .

Kis kemény papiros csomó jut a kezébe kibontja s oda nyújtja a bírónak.

— Egy női arckép!

Egy arckép! Ennek a szegény, éhes embernek a rongyai közt egy női arckép. Egy leány, gyönyörű, szüzi vonásokkal, egyszerűen befont hajjal, mely a fején körülgyűrűzik.

Itt van, ezekben a szemekben van a bolygó ember drámája.

Aki annyit tapasztalt mint a bíró ur, az megláta ezt azonnal s hasztalan vág ez a csavargó fickó olyan bamba, közönyös arcot, mintha ez a kép, ez a bájos arc nem érintené.

— Találtam!

Hebegi törve, gyöngén s elfordult s intés nélkül megy, mert szabadulni akar a kémkedő

tekintet elől! a rongyok hamar fölisszák a könnyeit s visszavezetik a cellájába . . .

. . . Délután sürgöny jő Galambházáról:

„Szeged. Biróság, Van-e Lajkó fején s jobb karján befordat sebhely?”

Előhajtják Lajkót. Kétségbeesve néz körül.

A bíró kiadja a parancsot.

— Nézzék meg a fejét és jobb karját!

Mintha arcul vágta volna a szegény csavargót, majd elbukott, odarohant a bíróhoz, megfogta a kezét s könyörgött kétségbeesve:

— Ne, ne adják hírül, inkább bevalloam magam . . . Ne tudja meg soha, mivé lettem!

— Kicsoda?

— Anyám!

— Fején és karján létezik a sebhely?

— Igen.

— Hol kapta?

— Párbajban.

— Maga? Párbajban? Hát kicsoda maga?

Megnedvesül a tuskés arc az alá perdőző könyektől. A csavargó közelebb hajol s szinte fuldokol a hangja:

— Ott voltam . . . pap!

Oh, milyen hirtelen érthetővé lett ez a dráma!

A csavargó rongyai közé rejtje arcképét s megy tovább, tovább . . .

képviselőknél, hogy a közgyűlés adjon kifejezést Koncz Lajos községi jegyző 30 éves működése fölötti elismerésének oly módon, hogy jubiláris diszközgyűlést tartson, amelyen Koncz Lajos fáradhatlan működése kellő módon méltatva lenne és határozza el, hogy elismerése jeléül fizetését 200 koronával fölemeli. A csaknem teljes számmal megjelent képviselőtestület az indítványt vita nélkül magáévá tette, a diszközgyűlés napját kitűzte s a fizetésjavítást egyhangulag megszavazta.

— **Esküvő.** Mihály János m. kir. állami anyakönyvvezető október hó 1-én vezeti ol-tárhoz Mihály Rózsika kisasszonyt Hódmező-Vásárhelyen. Tartós boldogságot kívánunk!

— **Tejszövetkezeti ügyek.** Szerényen, csendben működő tejszövetkezetünk igazgatósági ülést tartott e hó 21-én. Megállapította, hogy tagjainak az augusztusban behordott tejek vajkilója után 3 koronát fizet ki. Azután meghallgatta a pécsi kiállítás tejkongresszusára kiküldött bizottság: az igazg. elnök és pénztárnok, Pánczél Károly és Kardos István urak terjedelmes és élvezetes jelentését.

— **Szerencsétlenség a révben.** Megrendítő szerencsétlenségnek volt szemtanuja folyó hó 24-én alkonyatkor a mindszenti révben átkelő közönség. A jobb partra ért komphajóból Huszka János, Singer bérlő kocsisa indult ki legelőszőr, három szál hosszú fenyőt vontatva maga után, 4 keréken. Oldalt forduláskor belé akadott kocsi tengelyébe a mellette álló kocsi tengelyének, ez ismét egy harmadiknak, úgy hogy egyszerre három kocsit vontatott Huszka János. Ez még nem is lett volna nagy baj, hanem éppen a fordulás által a hosszú szál fenyők dereka az első kocsit lovastól oldalt nyomta, úgy hogy a három ló a hajóból kiérve, visszatartatlanul a Tiszába nyomódott. A kocsis még idejében szárazra bírt ugorni. Az utána jött kocsi csak szétszakadt. A Tiszába nyomott lovak magukkal lökték a vízbe a kocsi elő részében állott és partra igyekvő Sipka Lajos 13 éves fiút. Csak a kiáltására eszméltek föl a körülötte hirtelen összesereglettek, hogy a lovakon kívül más hiba is esett. Gyömbér János helybeli hentes még idejében bírt utána kapni s a tötében mármár víz alá merülőt visszaemelte a hajóba. Vince Ferencnek, aki a három ló volt, egyik lóva áldozatul esett, kettőt azonban sikerült az iszapból nagynehezen kimenteni. A szerencsétlenséget, bár hihetőleg akaratlanul okozó Huszka János a nagy zavarban elhajtattott, amely körülmény általános megbotránkozást szült, annál is inkább, mivel Vince Ferenc is ugyanabba a tanyába iparkodott, ahová Huszka való volt. A zavart növelte állítólag azon körülmény, hogy a komp elején álló lámpa nem égett, ami bizony nem volt rendjén, ha úgy volt.

— **Megkerült szerelmeseik.** Lapunk múlt számában említettük, hogy Kenderesi Lőrinc, aki régebben községünk gulyása volt, megszöktette Csányi Pálné Palotás Veron menyecskét. A turbékoló szerelmespárt a csendőrség Izsákon elcsipte s ma, szombaton reggel érkeztek haza. A csendőrök egyenesen a község házára vitték a dezentorokat. Csakhamar megjelent ott Kenderesi törvényes felesége és Csányi Pál, a megcsalt férj is. Miután ott mindkét pár kölcsönösen meg-

egyezett abban, hogy a törvényes házasságot tovább folytatni nem akarja, szép békében elváltak. Kenderesinek nem kell tehát többé megszökni a menyecskével, itthon is zavartalanul élhet vele.

— **A szüret.** A kukoricatorés már bevégeződött innen-onnan mindenütt s a szőlőszüret is elkezdődött. A baksi bérelt szőlőkben azonban csak október 7-én lesz a szüretelés, amely hálisten elég jónak ígérkezik.

— **Az apaállatok vizsgálata.** A vármegyei hármass bizottság, a legutóbb Cicatricis Lajos dr. alispán elnöklése mellett tartott ülésében állapította meg az állami tulajdon képező és nem állami felügyelet alatt álló magán-mének megvizsgálásának és tenyészigazolványnyal való ellátásnak idejét, a vármegye egész területére nézve. A megállapítás szerint a magán-mének vizsgálata a következő sorrendben és időben történik: október 15-én délelőtt 9 órakor Mindszenten a mindszenti, 16-án Szegváron délelőtt 9 órakor a szegvári, délután 3 órakor Derekegyházi és nagymágocsi, 17-én délelőtt 9 órakor a szentesi s ugyanitt délután 3 órakor s fabiáni és magyartési, 18-án délelőtt 9 órakor Csongrádi, csanyteleki és tömörkényi, 19-én délelőtt 9 órakor Kisteleken a kisteleki, délután 3 órakor Sándorfalván a sándorfalvi, sövényházi és algyői, 25-én délelőtt 9 órakor Dorozsmán a dorozsmai és tápéi, végül 26-án délután 3 órakor Horgoson a horgosi magán-méneket vizsgálja meg a bizottság.

— **Milyen lesz a tél?** A szénhiány révén máris félméteresnek ígérkező térről, a Meteor, mely elég gyakran eltalálja az igazat, meglehetősen szeliden nyilatkozik. Jóslásai szerint a jóra való, becsületes tél tulajdonképpen csak január közepe felé kezdődik, de akkor sem leendő kemény, valamint hosszúnak sem ígérkezik. Viszont a tavasz a rendesnél hűvösebb időjárással biztat s alaposan igénybe veszi a neki jutó heteket. Ha a Meteor jóslata beválik, akkor szegény emberekre jó világ lesz, ellentétben a szénnagykereskedőkkel, kik a szó szoros értelmében befűthetik a szénüket.

— **Leszúrták a tápéi bíró fiát.** Véres eset tartja izgalomba a különben csendes Tápé lakosságát. Korcsmai veszekedéstől, bortól nekihevült legények megtámadták a községi bíró családját, a bírót és feleségét saját házuk előtt leverték, a bíró fiát pedig életveszélyesen megsebesítették. Az eset a következő: Vasárnap délután a tápéi korcsmában Révész Mihály a bíró fia szóváltásba egyeledett Kacska Mihályval, akinek — nagy haragjában — egy üveget vágott a fejéhez. A szétmálló üveg egy szilánkjára megvázta Rozik Imrét, mire a két legény, bosszút lihegve hagyta el a kocsmát. Kimosták és bekötötték egymás sebeit, aztán fölbujtották legénytársaikat és ahogy leszált az est, Révész bíró háza elé vonultak. Lehetek vagy tizenöt, mind a falu legszilajabb, leghevesebb vérű legényei. Először csak zajongtak, lármaztak, fűtültek, majd fenyegetőzni kezdtek — „Most gyere ki, te bitang. Révész Miska állj elő, ha van kurázsid! ordították veszetül. Révész Miskának azonban semmi kedve sem volt szembeszálni a tulerővel, hanem kikülte az apját, hogy dühükbe földre rántotta a köztisztelőben álló ősz bírót, a feleségét pedig, aki segítségére ment, szintén bántalmazták. Valaki a karjára vágott egy

vastag bottal és súlyos sérülést ejtett rajta. Révész Mihály, mikor a kerítésen belülről látta, hogy milyen bajban vannak szülei elszántan kilépett a kapun és birokra kelt a duhajkodókkal. A birkozásban a tulerővel szemben, természetesen a rövidebbet húzta. Kacska Mihály és Rozik Imre ugyanis bicskákkal támadtak rá és úgy fölmetszték a hasát, hogy a belei kifordultak az öntudatlanul esett össze. Szegedről rögtön orvost vittek ki a súlyos sebesülthöz, aki az orvos véleménye szerint aligha marad életben. Rozikot és Kacska Imrét letartóztatták. A legények azzal védekeznek, hogy ők nem gyilkos szándékkal rohanták meg a bírót és a bicskát is csak önvédelemből használták.

— **Óvatos.** Segítség! Segítség! — kiált a vízbeesett nő kétségbeesetten.

— **Bocsánat,** szól le hozzá egy ur a partról, értesitem, hogy én feleséges ember vagyok és három gyermekem van.

— **Segilsen!** Segítsen! — hangzik a felelet.

— **Ön tehát nem fog a karomba ájulni és nem fogja azt kívánni, hogy én legyek a férje?**

— **Nem, nem, csak mentse meg!**

— **Az már más; akkor megteszem.**

Azzal leveti a kabátját és ki is menti a veszélyben levő hölgyet, akihez aztán udvarias hangon szól:

— **Ne vegye rossz néven habozásomat, de én egyszer már nőül vettem valakit, akit így kimentettem és azóta kissé — óvatos vagyok.**

— **Kúra.** Orvos: Hát nem tud aludni? Tudja mit? . . . Egyék valamit, mielőtt lefekszik.

Páciens: De hiszen multkor a doktor ur határozottan megtiltotta, hogy egyem lefekvés előtt!

Orvos: Nevetséges . . . az januárban volt. Azóta a tudomány sokat haladt!

— **Kedves.** Egy ember benyit a gyógyszerárba és egy fehér port mutat fel.

— **Ugyan, kérem, mi ez?**

A patikus hozzászól, aztán meg is izleli és szól:

— **Azt hiszem, szóda.**

— **No tudtam! kiált fel az ember. És a feleségem azt mondja, hogy patkányméreg.**

— **Mi lesz ősszel?** A magyar társadalmi és politikai élet legnagyobb kérdései az idei őszre halmozódtak össze. A politikai előjegyzési naptárban őszi dátummal szerepelnek a kormányzat és az államháztartás rendes menetének feltételei, a politikai harcban kiéleződött kérdések, amelyek a szünetelőtti parlamenti politikának ütközéspontjai voltak. Szóval nagy az a perspektíva, amelyet az őszi politikai campagne mutat.

E küzdelemből a „Magyar Hírlap“ bőven kivette a maga részét. A politikai, gazdasági és társadalmi harcok hű kronikása ez az újság. Nap-nap után beszámol mindenről és magyar politikájával, — amelyet tizenhét éven át követett megtántoríthatatlanul! — namcsak krónikáisi tisztének tesz eleget, hanem ellenőrzi, megkritizálja is az eseményeket, Bő és megbízható információi teszik lehetővé, hogy ennek a kötelességének megfeleljen.

A jövőben is rendelkezésükre állanak ezek a hírforrások úgy a politikai, mint minden más téren. A „Magyar Hírlap“ pontosan és lelkiismeretesen ad hírt minden bel és külföldi eseményről. Saját tudósítói vannak az ország minden nagy városába s a külföldi metropolisokban. Belső munkatársai — a magyar hírlapírás elősmert kitünőségei! — minden szenzációsabb eseményről a maguk helyszíni tapasztalatai révén adnak számot. Riportjaink színesek, kimerítőek és — mindenekfelett! — igazak. Rovataink mindent felölelnek s minden felől pontosan tájékoztatják az olvasót.

A pontos hírszolgálat mellett pedig bősé-

gesen gondoskodunk a mulattató és tanító olvasmányokról is. Tárca-rovatunk elsőrangú, a „Tudományos csevegés“ és „Apró szenzációk“ című rovatok tanulságosak. Szórakoztatnak: a „Társaság“, a „Séta a színházak körül“, a „Mindenféle folyosóról“ és más hasonló rovatok.

Husvétkor és Karácsonykor külön meglepetésben részesülnek olvasóink. Most husvétkor pompás „Mesés Album“-ot küldtünk szét; karácsonykor a fényes kiállítású „Album naptár“-t kapja meg minden előfizető.

A Magyar Hirlap előfizetési ára: egy hónapra 2 K 40 fill., két hónapra 4 K 80 fill., negyedévre 7 K fél évre 14 K egész évre 28 korona.

— A „Budapest“ jubileumi diszalbuma. Magyarország legelterjedtebb és legolcsóbb politikai napilapja a „Budapest“, amely a többségben levő függetlenségi és 48-as párt hivatalos lapja, nagy és ritka jubileum előtt áll. November 15-én lesz éppen harminc esztendeje annak, hogy a „Budapest“ nemzeti és kulturális nagy hivatásának útján megindult. 1877. november 15-én jelent meg a „Budapest“ első száma és e naptól fogva szakadatlanul egy cél, egy eszme, egy törekvés szolgálatában áll, amely cél, eszme és törekvés: Magyarország önállósága és függetlensége. Méltán jubilál a „Budapest“ melyet a halhatatlan nagy Kossuth Lajos annak idején elvei egyetlen hű letéteményesének vallott fia pedig, aki a nemzetnek ma vezére és büszkesége, hazatérte óta politikájába irányított. A „Budapest“ jubileumi ünnepét olvasói előtt az által is emlékeztetéssé és kedvessé fogja tenni, hogy olyan karácsonyi ajándékot ad előfizetőinek, amely páratlanul áll a magyar sajtóban. Ez a „Budapest“ jubileumi diszalbuma lesz, mely „Harminc év“ címmel, művészi diszkötésben, 20 iven, képben és szövegben mondja el a lap harminc éves történetét. Irni fognak abba politikai, társadalmi és irodalmi életünk legkiválóbb alakjai, a „Budapest“ volt és jelenlegi munkatársai úgy, hogy az szellemi tartalmával és remek illusztrációval is minden eddig megjelent hasonló munkát messze felül fog mulni. A könyv minden háznak díszre lesz és bolti ára husz korona. A jubileumi albumot újonnan belépő előfizetők is megkapják, ha most legalább egy negyedévre hat koronával előfizetnek. A „Budapest“ előfizetési árai: Egész évre 24.— K., fél évre 12.— K., negyed évre 6.— K., egy hóra 2.— K., Mutatvány számokat kívánatra bárkinek szívesen küld a „Budapest“ kiadóhivatala Budapesten, IV., Sarkanyus-utca 3.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1907.

NYILTTÉR.

(E rovatban közölttekért nem vállal felelősséget a szerkesztő).

NYILATKOZAT.

Mult hónapban a bíróválasztás alkalmával sértő szavakat használtam Korom István úr ellen, mert engem félrevezettek a kortesek. Ezért tévesen mondtam, hogy Korom István, megválasztása esetén elsikkasztják a községi pénztárt. Már a bíróság előtt visszavontam ezen szavakat s Korom István urtól bocsánatot kértem. Nagyon sajnálom, hogy engedtem magam félrevezetni.

Mindszent, 1907. szept. 25.

Szilágyi Mihály s. k.
Márton Flórián

SCOTT-féle EMULSIÓ

rendkívül erősítő hatással van az egész szervezetre, gyógyítja és erősíti a tüdőt.

Köhögést és meghűlést

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét — a halászt — kérjük figyelembe venni.

bármily makacs és hosszadalmas is legyen az, a SCOTT-féle Emulsió gyorsan megszüntet. — Még a sorvadós betegeknek is könnyebbülést szerez a SCOTT-féle Emulsió, feltéve, hogy idejekorán használják, mely esetben állandó, tartós gyógyulást eredményez.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 f.

Kapható a gyógyszerárakban.

Iskolakönyvek

Modern papíráruk
Író- és rajz-szerek
Ifjusági könyvek
Regények, művek

legnagyobb választékban
jutányos áron kaphatók

HORVÁTH ANTAL

könyv és papirkereskedésében, Mindszent

Egy értelmes, jó fiú,

aki néhány polgári iskolát, de legalább is 6 elemi osztályt jó sikerrel végzett, tanulóknak felvétetik lapunk könyvnyomdájában.

Szántó Miksa

varrógép gyári raktárában

Hm.-Vásárhelyen, Andrássy-utca 4. sz. alatt

az őszre

250 db családi Singer varrógép

100 db karikahajós varrógép

kerül eladásra

gyári áron.

Gyönyörű képeslap-ujdonságok

a legnagyobb választékban kaphatók

HORVÁTH ANTAL PAPIRKERESKEDÉSÉBEN.

Folyton a legszebb és leghatásosabb ujdonságok!

Tüdővész gyógyítása.

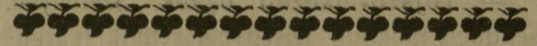
Dr. Spengler Károly, davosi orvos módszerére szerint vezetett

„Tüdővész ellen oltó intézetet“

rendeztem be SZEGEDEN, Takaréktár-utca 3. szám alatt.

Dr KRAUSZ JÓZSEF.

3—3

Értesítés.

Mindszent község mélyentisztelt közönségének szives tudomására adom, hogy október hó 1-én Mindszentben letelepszem s a polgári iskolai lányok tanítását az összes tantárgyakból elvállalom s kötelezem magam, hogy az általam tanított leányok bármely nyilvános intézetben sikerrel levizsgáznak, amiről kitűnő működési bizonyítványaim is tanuskodnak.

Együttal megjegyzem, hogy tanítom a német és francia nyelvet, kézimunkát, rajzot, festészetet, valamint ZONGORÁÓRÁKAT is adok. Zongorázásban különösen perfekt vagyok s tanítási módszerem által rövid idő alatt szép eredmény érhető el.

Teljes tisztelettel

RIEDERER BORISKA

okl. tanítónő.

Tanításra előjegyzéseket szíveségből elfogad Horváth Antal könyv- és papirkereskedése.